

Αὐξων

1049

6

εγ. 204
6/491
761

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ

X 761

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΤΟΥ ΚΑΛΗΣΤΡΑΤΟΥ ΟΡΕΙ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

ΚΑΙ ΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΕΠΙΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΗ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

10

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΚΑΔΜΟΣ»

1890

καὶ ἵνα πάλιν ἀποδοῖς τοῖς ἑσπέραις τὸν ἥλιον 11

ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΩ Ζ.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

1870-1871, 1872-1873, 1874-1875, 1876-1877, 1878-1879, 1880-1881, 1882-1883, 1884-1885, 1886-1887, 1888-1889, 1890-1891, 1892-1893, 1894-1895, 1896-1897, 1898-1899, 1900-1901, 1902-1903, 1904-1905, 1906-1907, 1908-1909, 1910-1911, 1912-1913, 1914-1915, 1916-1917, 1918-1919, 1920-1921, 1922-1923, 1924-1925, 1926-1927, 1928-1929, 1930-1931, 1932-1933, 1934-1935, 1936-1937, 1938-1939, 1940-1941, 1942-1943, 1944-1945, 1946-1947, 1948-1949, 1950-1951, 1952-1953, 1954-1955, 1956-1957, 1958-1959, 1960-1961, 1962-1963, 1964-1965, 1966-1967, 1968-1969, 1970-1971, 1972-1973, 1974-1975, 1976-1977, 1978-1979, 1980-1981, 1982-1983, 1984-1985, 1986-1987, 1988-1989, 1990-1991, 1992-1993, 1994-1995, 1996-1997, 1998-1999, 2000-2001, 2002-2003, 2004-2005, 2006-2007, 2008-2009, 2010-2011, 2012-2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613,

ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ

НТКАНОТОЗ,

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ

ΟΡΕΙ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ.

Εν τῷ μυχῷ Ἑλλάδος ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὰν Σχολὴν ἔχοντες

Εν τῷ μικρῷ Εσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους, δ'· καὶ ψάλλο-

μεν στιχηρὰ προσόμοια. ἤχος β'.

1000

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

1. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.*

Δεῦτε ὁ χορὸς τῶν Μοναστῶν, καὶ τῶν φι-

λεόρτων τὰ στίφη, πανηγυρίσωμεν, μνήμην τὴν

ἐτήσιον, καὶ πανσεβάσιμον, τοῦ Ὁσίου Νικα-

νορος, θεουῶς ἐχθροῦντες· πόρνησεν, καὶ λύ-

τοῦτον· γῆν τοῦ ἐξέτας σου πάσης λογικῆς

ἀσθενείας καὶ τῶν συμπτῶν καὶ κινδύνων.

ἀσθενείας, καὶ τῶν συμφορῶν, καὶ κινουμένων,
Πάντα γὰρ παρὰ Κόσμου παρὰ φύσιν καὶ παρὰ

Πάτερ ταῖς πρὸς Κύριον πρε-θεῖαις σου. Δις.

Ὅλος συνεκράθη τῷ φωτί· σὺ τῷ ἀπορσί-

Παννύκτωρ ἡλίον τοῦ νοστοῦ τοῦ ἐν Θε-

τῷ Παύλῳ, ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τοῦ ἐν Θε-
 ῷ ἀντανακτῶντος ἀντακτῶντος ἑαυτοῦ καὶ πρὸς

ὅωρ λαμπάντος, αὐγαῖς Θεότητος· καὶ πρὸς

τούτου τὸν ἔρωτα. Σοφὴ ἀνεστάθης, πόνοις τῆς

ἀσκήσεως, σαρκὸς τὰ βρώματα, πάντα κατα-

σδέσας ἐνθέως, καὶ τῆς οὐρανίου καὶ θείας, δό-

ξης ἡξιώθης παναοίδιμε.

9 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044

Πάσας τὰς τοῦ βίου ἡδονάς, ῥέοντα καὶ ἄστατον πλοῦτον, καὶ τὴν ἐπὶ κήρῳ, δόξαν βδελυζάμενος, πατρίδα ἔλιπες. Τὸν Σταυρὸν γὰρ ἀράμενος, ἐπ' ὤμων προθύμως, Χριστῷ ἠκολούθησας, Νικάνορ ὄσιε. Ὅθεν παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, στέφανον ἀμάραντον δόξης, καὶ μετὰ Ὀσίων συνηρίθμησαι.

Δόξα, ἦχος, γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Μοναζόντων, Νικάνορα τὸν παμμέγιστον, ἐν ὥδαϊς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, μέσον ἀκανθῶν ἀνεβλάστησε, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὀλοφύχως ἐνστερνισάμενος, Ναὸν αὐτῷ περικαλλῆ καὶ περίδλεπτον, ἐπὶ γῆς ἐκ βάθρων ἀνεδείματο. Ὅθεν καὶ ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ ἀντιπάλου ἀγωνισάμενος, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαστο. Ὡς καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον, στίχ. προσόμοια ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά

Σήμερον ἡ σεπτῇ, καὶ εὐσημος ἐπέστη. τοῦ Θεοφόρου μνήμη, εὐφραίν' υἱα τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ ἑορτάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου

Νίκην ἤρας Σοφέ, κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, καὶ εἵληφας τὸ στέφος, Νικανωρ καὶ γὰρ ὥφθης, ὀνόματι καὶ πράγματι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Δέχου τῶν Εὐσεβῶν, λιτάς τε καὶ δεήρεις, τῶν σὲ τιμώντων πόθῳ καὶ δώρησαι τὴν ῥῶσιν, ψυχῆς αὐτοῖς καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτόκιον:

Δέσποινα ἀγαθή, ἡμῶν μὴ ἐπιλάβῃ, τῶν σὲ ἀπολογούντων, Κυρίως Θεοτόκον, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Ἀπολυτίκιον, ζήτοι εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.
καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμι-
ακὸν Ψαλμόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑ-
ορτῆς στίχ. Ἰδιόμελα, δ'. Καὶ τοῦ Ἀγίου προσ-
όμοια, δ'. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ὡς ἀστέρα πολύ-
φωτον, ἐν τῷ στερεώματι καταυγάζοντα, τῆς

Ἐκκλησίας Πανεύφημε, καὶ πᾶσαν φωτίζοντα
τὴν ὑψηλίον φεδραῖς, τῶν θαυμάτων σου λάμ-
ψεσι. πάντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ
συνελθόντες, καὶ πιστῶς τὴν ἱεράν σου, ἐπιτε-
λοῦμεν Πανήγυριν.

Εγκρατεῖαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ
δεήτεσι. πάθη τὰ τοῦ σώματος κατεμάραντας, καὶ
τὸν ἐχθρὸν κατεπάλαισας, Νικάνωρ στερρότα-
τε· καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τῆς Τριάδος γεγένη-
σαι, πααιοῖδμε· καὶ τρυφὴν πᾶσαν πρόσκι-
ρον μισήσας, πρὸς οὐράνιον καὶ θείαν μετεβί-
βάσθης ἀπόλαυσιν.

Νίκης ὄντως φρώνυμος, ἀληθῶς ἀναδέδει-
ξαι· πλοῦτον γὰρ ἐμίσησας, καὶ εὐγένειαν, καὶ
πᾶσαν ἄλλην τοῦ σώματος, παμμάκαρ ἀπό-
λαυσιν, καὶ κατέθρυσας στερρόως, τοῦ Βελ'αρ
τὰ βέλεμνα, καὶ ἀπέιληφας, νίκης στέφος, Νι-
κάνωρ, οὐρανόθεν· καὶ Ὀσίων ταῖς χορείαις,
συναγελάζῃ γηθόμενος.

Αρετὴν πᾶσαν ἥσκησας, ἐπιμόνως Θεό-
πνευστε· τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων γὰρ, σὺ ἀρά-
μενος, Χριστῷ θερμῶς ἠκολούθησας· καὶ χάριν
οὐράνιον, ἐχομίσω παρ' αὐτοῦ, κατ' ἀξίαν τῶν
πόνων σου, παναιοῖδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους

τῶν ἐν πίστει, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπι-
τελούντων Πανήγυριν.

Δόξα, ἡχος, πλ. β

Εκ στερεῆς οὐσης νηδύος, καρπὸς εὐκλεῆς
ἀνεβλάστησέ, Νικάνωρ ὁ παναιοῖδης, καὶ εὐ-
ωδίας πνευματικῆς πᾶσαν ἐνέπλησε τὴν ὑψηλί-
ον, καὶ μύρα θαυμάτων καθ' ἐκάστην προχέει,
τοῖς εὐσεβῶς αὐτῷ προστρέχουσι· τοῦτον οὖν
καὶ ἡμεῖς ἁσμασιν ἐγκωμίων καταστέφωμεν,
λέγοντες· χαίροις ὁ τῇ παντευχίᾳ τοῦ Πινεύ-
ματος θωρακισθεὶς, καὶ κατὰ τῶν δαιμόνων
ἀνδρείως ἀγωνισθεὶς· χαίροις ὁ τῆς νίκης φερώ-
νυμος, ὁ λαμπρὸν τὸ τρόπαιον κατὰ τοῦ ἀντι-
πάλου στησάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος
παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ κομισάμενος·
χαίροις ὁ θερμὸς προστάτης καὶ ἀντιλήπτωρ
τῶν πίστει προσιόντων σοι· ἀλλὰ καὶ νῦν μὴ
διαλείπης πρεσβεύων μακάριε τῷ σωτῆρι καὶ
Θεῷ, ὅπως ἰλεως γενήσῃται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἵσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφάλαιον γ'. Ι

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄ-

ψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφάλαιον ε'. 16.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ δίδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λή-

ψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυγεί δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται. Καὶ ἐκ πετροῦ θύμου πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεις, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφάλαιον δ'. 7.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνι-

ον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώπων καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγάπηθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία, ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν ταῖς ὁσίῃς αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λατίν, στίχ. Ἰδιόμελα. ἤχος α΄.

Εὐφραίνου πόλις Θεσσαλονίκη, καὶ ἀγάλλου Χριστὸν δοξάζουσα, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλόστησε Νινάνωρ ὁ θαυματόδροτος, ὁ σήμερον ἡμῖν εἰς εὐφημίαν προκείμενος· ὃν εὐφημοῦντες ἐν πίστει ἀνακραζομεν λέγοντες· χαίροις ὁ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ἀνδρικῶς τροπώσας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὀλοφύχας σαυτῷ ἐνστερνισάμενος, ὃν ἐκτειῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β΄

Τὸν ἐξ ἀκάρπου νηδύας κατ' ἐπαγγελίαν ἀναλάμψαντα, καὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὄλων ὁσίως εὐαρεστήσαντα, τὸν τῆς Ἐρήμου πολίτην, καὶ τοῦ Καλλιστράτου τὸ στήριμα, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις μελωδικῶς εὐφημήσωμεν· καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν δοξολογήσωμεν, λέγοντες· ὁ γενναῖον ἀριστεῖα τὸν θεοφόρον σου, κατὰ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἀναδείξας, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος αὐτῷ δωρησάμενος, παράσχου καὶ ἡμῖν ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος δ΄

Εἰλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ὡς ἄλλος ἀστήρ φεινός, Νικάνωρ ὁ παναοίδημος, πάντων τῶν πιστῶν φωτίζων τὰς διανοίας, καὶ νόσους χαλεπὰς ἀποδιώκων, ἐκ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν σεβάζομεν μνήμην αὐτοῦ· παρρησίαν γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν μεγίστην ἐκτήσατο, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος, πλ. α΄.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἐν ἑώῃς, πνευμα-

τικὴν χορείαν συστησώμεθα, ἐν τῇ ἐνδόξῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς, καὶ τοῦτον ἐπαίνοις καὶ ὕμνωδαῖς χαρμονικῶς καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν πόνων τὰ γέρα παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χοροβατῶν· Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖ, μετὰ τῶν Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων· οὗ ταῖς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, καὶ τῆς μελλούσης Κολάσεως λύτρωσαι, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς

Εἰς τὸν στίχον, στιχ. προσόμοιον τοῦ Ἀγίου,
ἦχος, α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν φιλεόρτων τὰ στίφη, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων, καταστέψωμεν πόθῳ, Νικάνορα τὸν μέγαν· οὗτος γὰρ νῦν, πανδαισίαν προτίθεται τοῖς τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦσι χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σωτήριον.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Τὸν πολιστήν τῆς ἐρήμου, τὸν δσιώτατον, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, τῶν Πιστῶν τὸν προστάτην, Νικάνορα τὸν θεῖον, πάντε· πιστοὶ, εὐ-

φημήσωμεν σήμερον, ὅτι πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως.

Στιχ. Μακίριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Θαυμάτων ρεῖθρα πηγάζει, ἡ θεία Κάρα σου, τοῖς πίστει προσιοῦσι, θεοφόρε, Νικάνορ, καὶ νόσους ἐκδιώκει παντοδαπάς· ὅθεν ταύτῃ προστρέχουσι, δὸς καὶ ἡμῖν τῶν κινδύνων ἀπαλλαγὴν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'

Βιοτὴν ἀγαπήσας ἰσάγγελον, τὰς τοῦ βίου ἡδονὰς βδελυξάμενος, πλοῦτον καὶ εὐγένειαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ πυρποληθεὶς· πατρίδα κατέλιπες, καὶ τῷ Χριστῷ θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἀναδραμὼν, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων συναγάλλῃ, καὶ τῇ Τριᾷδι παρίστασαι, ἐκτενῶς δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'. Θεῖας πίστεως.

Νίκης εἴληφας, ἄφθαρτον στέφος, πάτερ ὅσιε, παρὰ τοῦ Κτίστου, τῶν σῶν ἀγώνων ἀντάξιον ἑπαθλον· τὴν γὰρ πατρίδα λιπὼν τὴν ἐπί-

γειον, τῆς οὐρανίου οἰκῆτωρ γεγένησαι, ὅθεν πάντες σε, πίστει καὶ πόθῳ γεραίρουμέν· χαίροις Νικάνωρ, Ὅσιων ὁμόσκηνε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ τροπάρια τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς

Εἰς τὴν α'. στιχολογίαν καθ' ἥχος, α'.

Τὸν τίφον σου Σωτήρ.

Νικάνωρ ὁ κλεινός, τοὺς πιστοὺς συγκαλεῖται, ὑμνῆσαι τὴν αὐτοῦ πανσεδάσμιον Μνήμην· αἰνῶμεν καὶ δοξάζωμεν, τὸν δοξάσαντα Κύριον, ᾧ παρίσταται, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, βλάβης ρύσασθαι, παντοίας τοῦ πολεμίου καὶ πάσης κολάσεως

Ἄλλοτε ὁμοιον.

Ἀγωνάσας τοὺς σειπτοὺς, εὐσεβῶς τοῦ δόου, Νικάνωρος Πιστοί, εὐφημῆτῳμεν πόθῳ· οὗτος γὰρ ἠγωνίσαστο, ἀληθῶς ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὅθεν ἔστεψε, τοῦτον Χριστὸς τοῖς στεφάνοις τῆς ἀσκήσεως, καὶ κληρονόμον τῆς ἄνω, λαμπρότητος ἔδειξε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, ἥχος, γ'. Τὴν ὀρχιστότητα

Ἀξίως Ὅσιε, σὺ τοῦ ὀνόματος, πολιτευτά-

μενος, νίκης φερώνυμε, καὶ τὸν ἐχθρὸν καρτερικῶς, εἰς τέλος τροπώσαμενος, πόνους καὶ ἰδρώσί σου, τοῦτον Πάτερ ἀπέπνίξας καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας διὸ καὶ νικητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος ἀπέιληφας.

Ἄλλοτε ὁμοιον.

Τὸ ἀδαμάντινον τῆς καρτερίας σου, καὶ τὸ ἐπίπονον τῆς σῆς ἀσκήσεως, ὁρῶν ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, τὰ σπλάγχνα ἐπιτρώσκετο· στένων οἱμαι ἔλεγε, καὶ ἐντρομῶς ἐκραύγαζε· πῦσον τοῦ τοξεύειν με, ἐγκρατίας τοῖς βέλεσιν· οὐ φέρω γὰρ ὁρᾶν σε Νικάνωρ, ἐν σώματι ἀσωματῶς βιοῦντα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθ' ἥχον πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν πεπλουτικῶς, Θεοφόρε Νικάνωρ παρὰ Θεοῦ, ἀξίως τῶν πόνων σου, ἐχομίσω τὰ ἔπαθλα, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ προσιόντων σοι· ὅθεν καὶ Αἰμόρρουν, τῇ ἀφῇ τοῦ κρασπέδου, εὐθύς ἐθεράπευσας, καὶ Παράλυτον ἡγείρας, προσευχῇ σου πρὸς Κύ-

ριον· ὦ πρέσβευε σοφὲ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πανέορτον Μνήμην σου.

Ἄλλος ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θαυμαστός ὁ Κύριος, ὁ ἀναδείξας, θησαυρὸν πολύτιμον, τὴν θεῖαν Κάραν σου Σοφίᾳ πιστῶς γὰρ ταύτῃ προστρέχοντες, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νόσων λυτρούμεθα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς

Οἱ Ἀναδαθαμί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ.

Στιχ. Τὶ ἀντιποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοὴ Εὐαγγέλιον Ζῆτει εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου ὁ Ν'

Καὶ τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἦχος, β'

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα σήμερον, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ὁσίων εὐφραίνονται, καὶ ἀνθρώπων τὰ πλήθη ἐπὶ τῆς γῆς συναγάλλονται, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Μνήμῃ τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ ἐκτενῶς δοξάζουσι, τὸν τοῦτον δοξάσαντα.

Οἱ Κανόνες, πρῶτον τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς ς'. εἶτα ὁ παρὼν τοῦ Ἀγίου εἰς ἡ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν γεραίρω Νικάνορ μνήμην Πάτερ.

ᾠδὴ, α' ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Τὰ χεῖλη τὰ βέβηλα, καὶ ῥυπαρά μου ἀνάπτυξον, Νικάνορ μακάριε, ὅπως τὴν Μνήμην σου τὴν χαρμόσυναν, ὑμνήσω θεοφόρε, καὶ ἁσσω γηθόμενος, σοῦ τὰ θαυμάσια.

Ἡ θεία καὶ πάμφωτος, σήμερον Μνήμη σου Ὅσιε, φαίδρως ἀνατέταλκε, πάντας φωτίζουσα, τοὺς προστρέχοντας, τῷ θείῳ σου Τεμένει, καὶ πόθῳ δοξάζοντας, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ναὸς καθαρώτατος, ἐγένου πάτερ τοῦ Κτίστου σου, σαυτὸν καθηράμενος, ἐνθέως Ὅσιε, πόνοις σώματος, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, καὶ πάντα τῷ κρείττονι ὑποταξάμενος.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν θεοχώρητε, καὶ ἐπουράνιε τράπεζα, τὸν ἄρτον ἡ φέρουσα, τὸν ἀγεώργητον, πάσης λύτρωσαι, γέννης τοὺς ὑμνοῦντας, καὶ πίστει γεραίροντας, τὸν Θεῖον Τόκον σου.

ᾠδὴ, γ'. τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε

Η' Θεία σου Μάκαρ πολιτεία, Ἀγγέλους κατέπληξε σοφέ· ὁρῶντες γὰρ ἐν σώματι, ἀγγελικῶς βιοῦντά σε, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, τὸν πάντων Κτίστην δοξάζοντες.

Νηστείαις καὶ δάκρυσι Παμμάκαρ, καὶ θείαις παννύχοις προσευχαῖς, σαυτὸν καθοπλισάμενος ἀντέστης ἀνδρικιώτατα, κατὰ τοῦ Κοσμοκράτορος, καὶ νίκης στέφος ἀπέιληφας.

Γενναίως μισήσας Θεοφόρε, τὸν Κόσμον, καὶ τούτου τὰ τερπνά, πλουτὸν τε καὶ εὐγένειαν, καὶ πᾶσαν ἡδυσπάθειαν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, Χριστῷ θερμῶς ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα τοῦ Λόγου, καὶ πλάκα θεόγραφον Ἀγνή, καὶ κλίνην πορφυρόστρωτον, γινώσκοντές σε Δέσποινα, χαρμονικῶς βοῶμέν σοι· χαῖρε Μαρία Θεόνυμφε.

Κάθισ. ἦχος, δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εν τῷ ὄρει ὁ Χριστὸς, τοῦ Καλλιστράτου ἀληθῶς, σὲ ἀνέδειξε Σοφὴ, ἄλλον φωστῆρα παμφαῇ, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα φωταγω-

γοῦντα, θάλλποντα ψυχὰς, τῶν τιμώντων σε, νόσων σκοτασμοὺς ἐκδιώκοντα· ὅθεν πιστοίσε ἅπαντες γεραίρομεν, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζομεν· Νικάνωρ σῶζε, πάσης ἀνάγκης, τοὺς τελούντας τὴν Μνήμην σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ρήτορείαις τῶν σοφῶν σου, Ἀποστόλων ἐπόμενος, Βασιλεὺς τῶν ὅλων, πάντα εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο, ὁ σὸς θεράπων Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, καὶ ἀνέδραμε, πρὸς ἀρετῶν ὕψος Δέσποτα.

Ανδρικῶς κατὰ τοῦ πλάνου, καὶ δεινοῦ πολέμητορος, ἀντετάξω Μάκαρ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ συμφραξάμενος, καὶ νικητῆς ἀνεδείχθης καρτερώτατος, καὶ ἀπέιληφας, στέφος τῆς νίκης ἀμάραντον.

Γκεσίαις σου Παμμάκαρ, τὸν Θεὸν ἐκδυσώπησυν, ἄφεσιν πταισμάτων, πᾶσιν ἡμῖν δοῦναι ὥς εὖσπλαγχνος, τοῖς προσκυνουῖσιν ἐκ πίστεως· τὴν Κάραν σου, καὶ λυτρώσασθαι, πάσης λοιμώδους κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθέντα με Παρθένε, καὶ βορβορωθέντα

τοῖς πταίσμασι, κάθαρὸν τοῦ ρύπου, ὄμβρους μοι δακρύων παρέχουσα, ὡς ὄμβροφόρος νεφέλη, ἵνα κράζωσι· Ἀπειρόγαμε, χαῖρε πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

ᾠδὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ως δένδρον κατάκαρπον, πεφυτευμένον Ὅσιε, πρὸς τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ἔφυς παρέχων καρπὸν εὐφραίνοντα, πάντων τὰς καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων ἄσμασι, τὴν σεβάσμιον Μνήμην σου.

Νικάνορ τὰ σκάμματα, καὶ οἱ σεπτοὶ ἀγῶνες σου, οὓς ἐν ταῖς ἐρήμοις καθυπέστης, σπεύδων πρὸς ὄρος τῶν ἀρετῶν ἀνελθεῖν, νικῶσι τὰς γλώσσας τῶν βροτῶν ὄντως γὰρ ἠγωνίσαι, ὑπὲρ ἄνθρωπον Ὅσιε

Ιδεῖν τὰ Οὐράνια, κάλλι ποθῶν Ἀοιδίμε, πρόσκαιρον κατέλιπες πατρίδα, καὶ τὰς ἐρήμους Πάτερ διώδυσας, καὶ γέγονας δόξα Μοναστῶν, καὶ Ὅσιων σύσκητος, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχος.

Θεοτοκίον.

Κακίας ἐξάρπασον, τὸν σὸν ἱκέτην Ἀχραντε, τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ καθάρὸν με, πάσης κη-

λίδος θεοχαρίτωτε· καὶ δός μοι καρδίας συντριβήν, καὶ θερμὴν κατάνυξιν, πρὸς μετάνοιαν δέομαι.

ᾠδὴ, ς. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ανδρείως πλοῦτον ἐμίσησας, Πατρίδα καὶ εὐγένειαν σώματος, καὶ ἠκολούθησας, τῷ προσκαλοῦντί σε Ὅσιε, ὃ παρεστῶς παμμάκαρ, ἡμῶν μνημόνευε.

Νικάνορ νίκης φερώνυμε, νικήσας ἀνδρικῶς τὸν ἀλάστορα, τρόπαιον ἔστησας, λαμπρὸν τῆς νίκης σου πίνσοφε, Θεῖν Ναὸν ἐγείρεις τῷ Παντοκράτορι.

Ως ῥόδον εὖοσμον Ὅσιε, ἐκ στείρας σε νηδύος ἐβλάστησε, πασῶν τῶν πόλεων, τῆς Θεοταλίας ἢ πρόεδρος, θείας ὁσμῆς πληροῦντα τῆς γῆς τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρήτορων ἄθειν φρύαγμα, καὶ σέβας τῶν εἰδώλων πολυθεον, ὃ σὸς κατέστρεψε, Τόχος Παρθένε ἀμόλυντε· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Κοντάκιον. Πρώτον τῆς ἑορτῆς, εἴτα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος, δ. Ἐπεφάνης σήμερον

Ἰατρῆιον ἄμισθον ἡ Οἰκουμένη, τῶν Λειψάνων ὅσιε, τὴν ἱεράν σου καὶ σεπτὴν, θήκην Νικάνορ ἐκτίησατο, ὅθεν ἀξίως τιμῶμεν τὴν Μνήμην σου.

Ἔτερον ἦχος, δ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ἄνω ποθῶν, πατρίδα τὴν Οὐράνιον, καὶ πλοῦτον ζητῶν ἀδάπανον τῆς χάριτος, μιμητῆς πανάριστος, τῶν Ὁσίων γέγονας Ὅσιε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ παύσῃ προσδεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ. Οἶκος

Τῆς στειρευούσης τὸ ἔνθεον βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, Νικάνορα τὸν παμμέγιστον, διῶτε πιστοὶ πάντες ἐγκωμιάσωμεν· οὗτος γὰρ ἐκ βρέφους τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, πλοῦτον καὶ δόξαν ἐπὶ κηρὸν ἐβδελύξατο, καὶ κατὰ τοῦ ἀντιπάλου γενναίως ἠνδρίσατο, ἐν ἐγκρατείαις καὶ προσευχαῖς Χριστὸν ἀπαύστως δοξολόγων· ὅθεν καὶ παρ' αὐ-

τοῦ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀφθονον ἐκομίσασατο, καὶ σὺν τοῖς τῶν Ὁσίων χοροῖς ἐν Οὐρανῷ συνευφραίνεται, μεθ' ὧν ἀπαύστως προσθεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοφόρου Πατρὸς τὸν θεάρεστον βίον θέλων-
τας νὰ διηγηθῶ σήμερον, παρακαλῶ τὴν ὑμε-
τέραν ἀντίληψιν, νὰ δώσετε ὀλίγην προσοχὴν,
διὰ νὰ καρποφορηθῆτε τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ νὰ
λάβετε περισσοτέραν προθυμίαν εἰς τὴν κατόρ-
θωσιν τῶν ἀρετῶν, ἀκούοντες τὰ ὅσα ἐκατόρ-
θωσε, καὶ ὑπέμεινεν ὁ μέγας οὗτος καὶ θαυμα-
τουργὸς Πατὴρ ἡμῶν.

Εἰς τὴν περίφημον, καὶ μεγαλόπολιν Θεσ-
σαλονίκην εὐρίσκετο ἓνα ἀνδρόγυνον εὐσεβὲς
πολλὰ καὶ ἐνάρετον, ὁ μὲν ἀνὴρ **ΙΩΑΝΝΗΣ**,
ἡ δὲ γυνὴ **ΜΑΡΙΑ** ὀνομαζόμενοι· τοὺς ὁποίους
ὅλη ἡ πόλις ἐκαλοτύχιζε, καὶ ἐπαινοῦσε, τό-
σον διὰ τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ, τὸν πολὺν πλοῦ-
τον, λέγω, καὶ τὴν εὐγένειαν, ὅσον περισσότε-
ρον διὰ τὴν θεάρεστον πολιτείαν τους, ὅπου ἦ-
τον παράδειγμα ἀρετῆς εἰς ὅλους. Ἀλλ' ὅσον
ἦτον ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος περιφανεῖς καὶ ἐπαινετοὶ
εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τόσον ἀπὸ τὸ ἄλλο περί-
λυποι εἰς τοῦ λόγου τους, ἐπειδὴ καὶ ἦτον ἄ-
τεκνοι, καὶ δὲν εἶχον κληρονόμον τοῦ πλούτου
τους, οὐδὲ παραμυθίαν τοῦ γηρατείου τους. Ὁ-
θεν καθ' ἡμέραν δὲν ἔπαυσον δίδοντες ἐλεημο-
σύνας πλουσίᾳ χειρὶ εἰς τοὺς πένητας, ἐνήστευ-
ον μὲ μεγάλην ταπείνωσιν, ἐπροσηύχοντο πολ-
λαῖς φοραῖς ὁλονύκτιον, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

συχνάκις ἐπήγαιναν, ἐπαρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν
μὲ θερμὰ δάκρυα νὰ τοὺς δώσῃ κληρονόμον,
καὶ διάδοχον τοῦ πλούτου, καὶ τοῦ γένους των.
Ὁ δὲ ταχύς εἰς ἀντίληψιν Κύριος, καὶ ἔταιμος
εἰς τὰς δεήσεις τῶν δούλων του, ἐπήκουσε καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ τοὺς ἔδωσε παιδίον
κατὰ τὸν πόθον τους, τοῦτον τὸν Θαυματουργ-
ὸν καὶ μέγαν **Νικανορα**. Καὶ ἀκούσατε παρα-
καλῶ ὀλίγον ἄνωθεν τὴν ὑπόθεσιν, νὰ κατα-
λάβετε τελειότερα.

Εἰς μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ξηροφαγήσασα ἡ Μή-
τηρ τοῦ Ἀγίου, καὶ πολλὰς ἐλεημοσύνας πρὸς
τοὺς δεομένους ποιήσασα, ἐπῆγεν ἀφ' ἑσπέρας
εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, εἰς
τὸν ὁποῖον εἶχε συνήθειαν νὰ πηγαίνει πάντο-
τε· καὶ ἐκεῖ ἐπροσηύχετο ὁλονύκτιον γονυκλι-
τῶς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἀγίου, ἔχυνε
ποταμηδὸν τὰ δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς
της, ἐδέετο μετὰ συντετριμμένης καρδίας καὶ
κατανύξεως νὰ τῆς δώσῃ τέκνον ὁ πλουσιόδω-
ρος Κύριος. Ὅθεν ἡ ὀξυτάτη βοήθεια τοῦ πα-
ναγάρχου Θεοῦ, καθὼς ποτὲ ἐπήκουσε τὴν δέη-
σιν τῆς προφήτιδος Ἀννης, καὶ τῆς ἔλυσε τὴν
στεῖρωσιν, ἔτζι καὶ τότε ἐκάμφθη εἰς τὰ δά-
κρυα, καὶ εἰς τὴν θερμὴν δέησιν τῆς δούλης του
Μαρίας, καὶ τῆς ἔδωσε νὰ γεννήσῃ κατ' ἐπαγ-

γελίαν τὸν Ἅγιον. Διότι καθὼς ὑπνώσεν ὀλίγον ἀπὸ τὸν πολὺν κόπον εὐθὺς βλέπει ἐν ὁράματι τὸν Μεγαλομάρτυρα Μηνᾶν, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ Ἀγίου Βήματος μετ' ἄλλους δύο λευκοφόρους ἄνδρας, καὶ λέγει πρὸς αὐτήν.

» Ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς σου, ὦ γύναι, ὡς ποτὲ τῆς χήρας Ἀννης, καὶ ἔλυσεν τὰ δεσμὰ τῆς στείρωσεώς σου, μόνον πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ θέλεις συλλήψῃ νὰ γεννήσῃς υἱόν, ὅστις θελεῖ γένῃ δοχεῖον καθαρὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ πολλοὺς θέλει εἰσαγαγεῖ πρὸς Κύριον, διὰ τῆς ἀγγελικῆς αὐτοῦ καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς.

Ταῦτα ὡς ἤκουσεν ἡ γυνή, εὐθὺς ἐξύπνησεν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, καὶ πληροφορηθεῖσα μετὰ πίστεως εἰς τὰ ὁραθέντα, πολλὰς δοξολογίας ἀνέπεμψε πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρα, ὅπου ἐτάχυνεν εἰς τὴν δέησίν τῆς. Ὅθεν τὸ πρῶτ' μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς χαίρουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνέλαβε κατὰ τὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος πρόρρησιν, καὶ ἐφυλάγετο εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς κυοφορίας τῆς. Ὅταν δὲ ἦλθεν ὁ καιρὸς, ἐγέννησε τὸν μέγαν εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦτον Ὅσιον, τὸν ὁποῖον ἀναγεννῶντες διὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν ὠνόμασαν Νι-

κόλαον ὅστις καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ἐφαίνετο, ποταπὸς θέλει χρηματίσῃ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Διότι ἀφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ ἔγινεν ἕως πέντε χρόνων, τὸν ἐπαρέδωσαν οἱ Γονεῖς του εἰς γεῖρας ἐνὸς ἐναρέτου διδασκάλου, διὰ νὰ τὸν διδάξῃ τὰ ἱερὰ γράμματα. Καὶ ἐπειδὴ ἔτυχεν ὁ Παῖς εὐφυῆς εἰς τὸν νοῦν καὶ ὀξύτατος, εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔλαβε δύναμιν ἱκανὴν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἐπειδὴ καὶ πάντοτε εἰς τὴν μελέτην ἐκαταγίνονταν. Καὶ δὲν ἠθέλησε πώποτε νὰ συναναστραφῇ μετ' ἄλλα παιδιὰ εἰς παιγνίδια ἄτακτα, ἀλλ' ὅπου ἔβλεπε φρονίμους ἄνθρώπους, καὶ γέροντας ὅπου συνομιλοῦσαν, ἐκεῖ ἐπήγαινε καὶ αὐτὸς, διὰ νὰ ἀκούῃ καλὴν λόγον ψωφελῇ, καὶ νὰ συναῖξῃ ὡς σοφὴ μέλισσα τὰ εὐώδη ἄνθη, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐμελλε νὰ κατασκευάσῃ τὸ γλυκύτατον μέλι τῶν ἀρετῶν. Βλέποντες γοῦν οἱ Γονεῖς του τὴν τὴν σύνεσιν καὶ εὐταξίαν εἰς αὐτὸν, ὅπου περισσότερο νῆξανεν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀρετὴν, παρέξ εἰς τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐξίσταντο χαίροντες, καὶ εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεόν, ὅπου τοὺς ἐχάρισε τοιοῦτον θεοφώτιστον, καὶ χαριτωμένον Τέκνον.

Καιρὸς πολὺς δὲν ἐπέρασε διὰ μέσου, καὶ

ὁ Πατήρ τοῦ Ἀγίου ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Ὁ δὲ Ἅγιος ἔμεινε τοῦ λοιποῦ μετὰ τὴν Μητέρα του, καὶ ἠγωνίζετο τὴν ἀρετὴν περισσότερο, σπουδάζοντας νὰ γένη νικητὴς καὶ κατὰ τὰ ἔργα, καθὼς καὶ κατὰ τὸ ὄνομα ἐλέγετο Νικόλαος. Ὅθεν γεναῖος μετὰ τὴν νηστείαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐνίκα τῆς νεότητος τὰ ἀχαλίνωτα πάθη, καὶ ἐχαλιναγωγοῦσε τὰς ἀτάκτους ὁρμὰς καὶ κινήσεις τοῦ σώματος, ἀγρυπνῶντας πάντοτε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Θείων Γραφῶν. Περισσότερον δὲ ἀπὸ ὅλα ἐμελειοῦσε καθ' ἐκάστην τοὺς βίους καὶ τὰς πράξεις τῶν Ὁσίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν ὁποίων στοχαζόμενος τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐκαταφλέγετο ὅλος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἐρωτος, καὶ ἐπεθύμει νὰ γένη μιμητὴς τῆς ἐναρέτου διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως στέφανον. Αὐτὸς μὲν οὖν τοιαῦτα ἐβουλεύετο ὁ Μακάριος, καὶ πολλάκις ἐδέετο τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν ἀξιῶσῃ νὰ λάβῃ τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα, διὰ νὰ πολιτευθῇ ἐναρέτως κατὰ τὸν πόθον του. Ἡ δὲ Μητέρα του ἐμελέτα νὰ τὸν ὑπανδρεύσῃ, ὡς μονογενήτης υἱόν, διὰ νὰ ἀφήσῃ κληρονόμον τοῦ γένους της. Ἀλλ' ὁ νέος δὲν ἤθελε παντελῶς νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν τοιαύτην βουλήν τῆς Μη-

τρός του· ὅμως διὰ νὰ μὴν τὴν λυπήσῃ τῆς ἐδίδεν ἀναβολὴν καιροῦ, ἕως νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸς καιρὸν ἀρμόδιον, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν Κόσμον, διὰ νὰ περιπατήσῃ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τῆς μοναδικῆς ζωῆς, τῆς ὁποίας τὸ τέλος εἶναι εὐρύχωρον καὶ μακάριον.

Ὅταν λοιπὸν ἡ Μητέρα αὐτοῦ εὗρέ τινα Κόρην πλουσίαν, καὶ ὠραιότατην, ἀπὸ γένος εὐγενικόν, καὶ ἐμελέτα νὰ τὸν ὑπανδρεύσῃ καὶ στανικῶς, τότε ὁ καρδιογνώστης Θεὸς μετέστησεν αὐτὴν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, καὶ ἐποίησεν τὸν Ἅγιον ἐλεύθερον, διὰ νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖνο ὁποῦ ἠψέλεν. Ὅθεν ὁ Ἅγιος εὐχαριστήσας τὸν Κύριον, ἀρχιτεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ πολιτευῇται μετ' ἐναρετωτέραν διαγωγὴν, ἀγωνιζόμενος πάντοτε κατὰ τῆς σαρκὸς, μετὰ νηστείας, μετὰ χαμευνίας, μετὰ ὁλοουκτίους προσευχάς, καὶ μετὰ θερμότατα δάκρυα. Ἐσκόρπιζε δὲ κατ' ὀλίγον ὀλίγον καὶ τὰ πατρικά του πλοῦτη εἰς τοὺς πένητας καὶ ὀρφανούς, διὰ νὰ τὰ εὖρη θησαυρισμένα εἰς τὴν Οὐράνιον ἀποθήκην. Καὶ ἀπέκτησε τὴν ἀρετὴν τῆς ἀκτημοσύνης, τῆς ὁποίας μετ' ὀλίγον καιρὸν ἠξιώθη νὰ τρυγήσῃ καὶ τὸν καρπὸν ὥριμον, λέγων νὰ ἐδυθῇ τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα τοῦ μονήρους καὶ ἀκτῆμονος βίου, κατὰ τὸν διάπυρον πόθον του. Καὶ τότε ἀντὶ Νικό-

λαος, μετωνομάσθη Νικάνωρ, θέλωντας νά σηκώση εἰς τοὺς ὤμους του τὸν Σταυρόν, μετὸν ὁποῖον ἤθελε φανῇ νικητῆς, νά ἐγείρῃ τρώπαιον κατὰ τοῦ ἀντιπάλου διαδόλου.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἰσῆλθεν ὁ Μακάριος ὑπὸ τὸν ἐλαφρόν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, τότε ἐποπλασίασε καὶ τὰς ἀρετὰς του, καὶ δὲν ἔπαυε πάντοτε ἀγρυπνῶντας, καὶ προσευχόμενος, καὶ κάθε ἄλλην ἀρετὴν ἐργαζόμενος, ἀναβαίνωντας ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὴν θεῖαν σκάλαν τῶν ἀρετῶν. Εἰς τόσον ὁποῦ ἀκούωντας ὁ τότε Ἀρχιερεὺς τὴν λαμπροτάτην καὶ ἐνάρετον πολιτείαν του τὸν ἐπροσκάλεσε, παρακαλῶντάς τον νά σιέξῃ τὸ ἐπάγγελμα τῆς Ἱερωσύνης. Αὐτὸς δὲ ὁ Μακάριος, ὡς ταπεινόφρων δὲν ἔστερξε, νομίζοντας τοῦ λόγου του ἀνάξιον τοῦ τοιαύτου ἀξιώματος. Ὁ Ἀρχιερεὺς ὅμως βλέποντας τὴν ἐνθεὸν πολιτείαν του, τὸν ἐχειροτόνησεν καὶ στανικῶς, πρῶτον μὲν Διάκονον, ἔπειτα δὲ Πρεσβύτερον, καὶ τέλος Τυπικάριον, διὰ νά ἐπιμελεῖται ὡς ἐμπειρὸς τὴν εὐκοσμίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως. Ὅθεν ὁ Ἅγιος διὰ νά μὴ φανῇ παρήκοος, ἐδέχθη καὶ στανικῶς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σπουδὴν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν διακονίαν, ὁποῦ τιναὶ δὲν τὸν ἐξάπερασε πώποτε, καὶ πάντοτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὐρί-

σκετο, καταγινόμενος εἰς τὰς ἀναγνώσεις τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐσύναξε καὶ πολλὴν σοφίαν πνευματικὴν. Καὶ ὡς καλὸς ζωγράφος πάντοτε ἐδιάλεγε τὰ ἐκλεκτότερα πρωτότυπα, διὰ νά ζωγραφίσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ψυχῆς του μὲ τὰς περιφανιστέρας ἀρετὰς, καὶ νά τὴν κάμῃ ὠραιότατην μὲ τὰ ποικιλόχροα καὶ πνευματικὰ ἄνθη, καθὼς καὶ ἐπ' ἔργῳ. Διότι ὁποῖος θέλει νά καταλάβῃ τοὺς μεγάλους ἀγῶνάς του, ἀπὸ τοῦτο τὸ μικρόν, ὅς συμπεράνῃ τὰ μεγαλότερα, ὁποῦ ταῖς περισσότεραις φοραῖς ἐστέκετο ἀπὸ τὸ βράδυ ἕως το πρωῒ ὀρθίος, ἔχοντας τὰς χεῖράς του ὡς ὁ Μωϋσῆς ὑψωμένας, καὶ ἐπροσηύχετο ὁλονύκτιον.

Οὕτως οὖν ὁσίως καὶ θεοφιλῶς πολιτευόμενος ὁ Ὅσιος, ἠθέλησε τέλος πάντων νά ἀποφύγῃ τελείως τὸν Κόσμον καὶ τὰ τοῦ Κόσμου, διὰ νά εὖρῃ τὴν ποθουμένην ἡσυχίαν του· καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε ἐδέετο τοῦ Θεοῦ νά τοῦ ἀποκαλύψῃ τὸ ποθούμενον. Καὶ δὴ μίαν νύκτα προσευχόμενος, καὶ ἔχοντας τὸ πρόσωπόν του κατὰ γῆς, καὶ ἱκετεύωντας μὲ θερμὰ δάκρυα, ἤκουσεν Οὐρανόθεν φωνὴν, ὁποῦ τοῦ ἔλεγε.
 » Νικάνωρ ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς
 » συγγενείας σου, καὶ πορεύου εἰς τὸ τοῦ Καλ-
 » λιστράτου ὄρος, καὶ ἀγωνίζου ἐκεῖ κα-

» λῶς· καὶ ἐγὼ ἔσομαι μετὰ σοῦ, τοῦ διαφυ-
 » λάττειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
 1 καὶ ἀκουστὸν ποιήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δο-
 » ξάσω σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ δὲ Ὅσι-
 σιος ταύτην τὴν φωνὴν ἀκούσας, εὐθύς ἠγέρθη
 ἀπὸ τῆς γῆς σὺν φόβῳ καὶ χαρᾷ, καὶ ἐδοξο-
 λόγει μετὰ δακρύων τὸν Κύριον. Ἦτον δὲ τότε
 κατὰ τὴν σωματικὴν του ἡλικίαν ὡς εἰκοσιεπτὰ
 χρόνων καὶ ὡς ἔμαθε παρὰ Κυρίου τὸν ποθοῦ-
 μενον τόπον τῆς ἡσυχίας, εὐθύς ἀπεσκόρπισεν
 εἰς τοὺς πτωχοὺς, χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, ὅσα
 κινητὰ καὶ ἀκίνητα πρᾶγματα τοῦ εἶχαν μείνη
 ἀπὸ τὰ πατρικά του, καὶ ἀποχαιρετήσας τοὺς
 συγγενεῖς καὶ φίλους του, ἐξῆλθε μετὰ χαρᾶς
 ἀπὸ τὴν πόλιν. Περιπατῶντας δὲ ἀπὸ κάστρον
 εἰς κάστρον, καὶ ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον, ἐδίδα-
 σκεν, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, τοὺς Χριστιανούς
 νὰ φυλάττουν ὀρθῶς τὴν εὐσέβειαν. Διότι τότε
 ὀγλίγωρα εἶχαν σκλαβώση, κατὰ παραχώρη-
 σιν Θεοῦ, οἱ Ἀγαρηνοὶ τὴν Κωνσταντινού-
 πολιν καὶ ἐπληθύνετο ἡ ἀσέβεια τοῦ λαοπλά-
 νου Μωάμεθ. Ὅθεν πολλοὺς ἐστερέωσε πρὸς
 τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁ Μακάριος μὲ τὴν
 γλυκυτάτην διδασκαλίαν του, καὶ μὲ τὸ καλὸν
 παράδειγμα τῆς ἐναρέτου διαγωγῆς του. Φθά-
 σας δὲ εἰς ἓνα χωρίον Σαρακίνα ὀνομαζόμενον,
 καὶ διατρίψας ἐκεῖ καρὸν ἱκανόν, πολλὰ θαύ-

ματα ἐτέλεσε διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ παντοδου-
 νά μου Θεοῦ· τὰ ὅποια, οὔτε ὅλα μὲ συγχωρεῖ
 ὁ καιρὸς νὰ τὰ διηγηθῶ, οὔτε πάλιν ὅλα ἡμ-
 πορῶ νὰ τὰ σιωπήσω· καὶ διὰ τοῦτο περιγράψω
 ὀλίγα ἀπὸ τὰ πολλὰ, διὰ νὰ καταλάβετε τὴν
 μεγάλην ἀρετὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴν παρρησί-
 αν ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν.

Ἀνθρωπὸς τις ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐκυριεύ-
 ετο ἀπὸ χαλεπὸν δαιμόνιον, τὸ ὅποion, ὡς εἶδε
 τὸν Ὅσιον ἐρχόμενον εἰς τὸ χωρίον, ἐφώναζε
 μεγαλοφώνως, καὶ ἔλεγε· «διώξατε τὸν Νικά-
 νορα ἀπ' ἐδῶ, ὅτι δεινῶς μὲ βασανίζει ὁ ἐρχο-
 μὸς του.» Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄνθρωποι ὅπου
 ἐφύλαττον σιδηροδέσμιοι τὸν δαιμονιζόμενον,
 ἔδραμον μετὰ δακρύων, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πό-
 δας τοῦ Ἀγίου, παρακαλοῦντές τον νὰ ἔλθῃ
 πρὸς τὸν ἀσθενῆ, νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. Ὁ δὲ Ὅσι-
 ος, ὡς συμπαθὲς ὅπου ἦτον, τοὺς εὐσπλαγχνί-
 σθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πᾶσχοντα. Τὸ δὲ δαιμό-
 νιον, ὡς εἶδε τὸν Ἅγιον, ἄρχισε νὰ ταραύσῃ
 τὸν δαιμονιζόμενον, νὰ τὸν κτυπᾷ κατὰ γῆς, νὰ
 τρίξῃ τοὺς ἀγρίους ὀδόντας κατὰ τοῦ Ἀγίου,
 καὶ νὰ φωνάξῃ ἐλεεινῶς. Ἀδικεῖς με Νικάνορ,
 ἀδικεῖς με. Ὁ δὲ Ἅγιος ποιήσας πρὸς Κύριον
 δέησιν, καὶ ἐγγίσας τὸ στόμα τοῦ πᾶσχοντος
 μὲ τὴν ῥάβδον ὅπου ἐβάστα, παρευθὺς ἐξῆλθε

τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔμεινεν ὁ ἄνθρωπος ὑγιῆς καὶ σωφρονῶν, δοξάζοντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον.

Γυνὴ δέ τις πάλιν ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον εἶχε πάθος χαλεπὸν αἱμορρίας, τὸ ὅποιον δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ θεραπεύσῃ μὲ διαφόρους ἰατρούς. Ὁθεν μιμουμένη καὶ αὐτὴ τὴν πίστιν τῆς Αἱμορροῦ ἧς ὁποῦ διηγεῖται ὁ ἱερός Λουκᾶς, ἐπῆγεν ὀπισθεν τοῦ Ἀγίου, καὶ ἐγγίσασα μετὰ πίστεως εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, παρευθὺς ἰατρεύθη ἀπὸ τὸ πολυχρόνιον ἐκεῖνο καὶ ἀνίατον πάθος τῆς.

Αλλος ἄνθρωπος πάλιν ἔκειτο παράλυτος εἰς ὅλον τὸ σῶμα, μὴ δυνάμενος παντελῶς νὰ κινηθῇ, καὶ βαστάζοντάς τον οἱ συγγενεῖς τοῦ εἰς ἓνα κρεββάτι, τὸν ἔφεραν εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Ἀγίου, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄθλιον. Ὁ δὲ Ἅγιος βλέπωντάς τον ἓνα ἐλεεινὸν θέαμα, τὸν ἐσυμπόνεσε, καὶ ποιήσας εἰς αὐτὸν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶτα κρατήσας τῆς δεξιᾶς χειρὸς, εἶπεν· «ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν » Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγειρε, καὶ περιπάτει » Καὶ εὐθὺς μὲ τὸν λόγον ἠγέρθη ὁ πρῶτος παράλυτος, καὶ περιεπάτει, δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ

εὐχαριστῶν τὸν Ἅγιον. Ὁθεν θέλωντας ὁ Ὅσιος νὰ ἀποφύγῃ τὴν τιμὴν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὰ θαύματα ὁποῦ ἔκαμνε, μετέβη ἐκεῖθεν, καὶ διαβάς ἀπὸ τὴν Κλεισοῦραν, ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Καλλιστράτου, ὃ ὁ Κύριος εἰς κατοικίαν αὐτοῦ προητοίμασε

Κονεύσας γοῦν ὁ Ὅσιος εἰς τὴν ὑπώρειαν τοῦ Ὄρους, καὶ βλέπωντας τὸ ἡσυχαστικὸν τοῦ τόπου, εὐφραίνεται πῶς ἤρε τὸν ποθεύμενον τόπον τῆς ἡσυχίας του. Καὶ δὴ περιπατῶντας τὸ πετρῶδες καὶ δύσδατον τοῦ τόπου ἐκεῖνου, ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὄρᾳ ἀντικρυς τόπον ἀρμόδιον τῆς ἡσυχίας του, ἐνθα ἐλθὼν, εὔρεν ἓνα σπήλαιον ὑψηλὸν καὶ δυσανάδατον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνέβη μὲ πολὺν κόπον, καὶ ἐκτίσε μικρὰν ἀνάπαυσιν, ἀνακαινίζοντας καὶ τὴν σεδασμίαν μονὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (ἣτις ἵσταται ἔως τὴν σήμερον) καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν ὁ Ὅσιος, καὶ ἐλειτούργει μὲ πνεῦμα ταπεινώσεως, καὶ μὲ συντετριμμένην καρδίαν. Ἡ τροφή του δὲ ἦτον τὰ χόρτα καὶ ἀκρόδρυα ὁποῦ ἐγέννα ἐκείνη ἡ ἔρημος, μὲ τὰ ὅποια ἐτρέφετο ὅσον μόνον νὰ ζῇ, καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ ἐργάζεται τὴν ἀρετὴν. Διότι τόσοις κόπους καὶ ταλαιπωρίας ὑπέμεινεν ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ὁποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ τοὺς ἐπαριθ-

μήση, καὶ νὰ τοὺς περιγράψῃ τινὰς καταλεπ-
πτῶς· ἐπεὶ δὲ πάντοτε ἐνέκρωνε τὴν σάρκα μὲ
ἄκραν νηστείαν, μὲ ὁλονυχτίους προσευχάς, μὲ
παντελῆ χαμευνίαν, καὶ σχεδὸν μὲ κάθε ἀρε-
τὴν πνευματικὴν, καὶ σωματικὴν στενοχωρίαν·
τὰ ὅποια μὴν ὑποφέρωντας νὰ βλέπῃ ὁ μισό-
καλος διάβολος, δὲν ἔπαυεν ὁποῦ νὰ τοῦ προ-
ξενῇ διαφοροὺς ἐπιβουλὰς καὶ πειρασμούς. Καὶ
μίαν νύκτα καθὼς προσηύχετο ὁ Ἅγιος, ἐμε-
τασχηματίσθη ὁ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς εἰς σχῆμα
Ἀράπη, καὶ ἐπῆγε κρατῶντας εἰς τὰς χεῖρας
ἓνα γυμνωμένον σπαθί. καὶ ἐφοβέριζε νὰ τὸν
θανατώσῃ, ἀνίσως καὶ δὲν φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ. Ὁ δὲ
Ὅσιος γνωρίζοντας τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ πονη-
ροῦ, ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ,
καὶ εὐθὺς ἀφανὴς ὁ φανὴς ἐγένετο, καὶ ὡς
καπνὸς διελύθη.

Αλλὴν νύκτα πάλιν ἦλθεν ὁ ἀλιτῆριος μὲ
πλῆθος δαιμόνων κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐφώναζον φο-
βερῶς, ἔτριζον τοὺς ὀδόντας, ἐφοβέριζαν, ἔπα-
σχον νὰ γκρεμίσουν τὸ σπήλαιον, καὶ τὸ Κελ-
λίον τοῦ νὰ τὸν πλακώσῃ· ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθησαν
νὰ κάμουν τίποτε οἱ ἀνίσχυροι, ἐμποδιζόμενοι
ὑπὸ τῆς θείας δυνάμεως. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον
τοῦ Ὁσίου ἦλθον οἱ ψυχοφθόροι δαίμονες, καὶ
ἐγκρέμισαν ἐκεῖνο τὸ σπήλαιον, διὰ τὴν ἐχθραν

ὁποῦ εἶχαν πρὸς τὸν Ἅγιον, φοβούμενοι μὴ
τύχη καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ πάλιν καὶ ἄλλος ἐνά-
ρετος, καὶ τοὺς καταπολεμεί ὡς ὁ Ὅσιος.

Αλλοτε πάλιν ἐπήγαιναν τὴν νύκτα, καὶ
ἐγίνονταν ὡς κόρακες, φωνάζοντες μεγαλοφώ-
νως, διὰ νὰ τὸν φοβίσουν. Ἄλλοτε ἐγίνονταν
σκορπίοι, καὶ τὸν ἐπλήγωναν εἰς τοὺς πόδας,
ὅταν ἐπρσεύχονταν. Ἀμὴ ὁ Ἅγιος ἦτον πάν-
τοτε ἀκαταπτόητος, καὶ ἐστέκετο στερεὸς ὡς
ἀδάμας, μὴ βάνωντας κατὰ νοῦν τὰς ταραχὰς
καὶ πανουργίας τοῦ δυσμενοῦς, διότι ἦτον ἐ-
νοπλος μὲ τὴν Θεῖαν δύναμιν, καὶ δὲν ἤμποροῦ-
σαν νὰ τὸν βλάψουν, ἀλλ' ὡς ὑπὸ πυρὸς φλο-
γιζόμενοι ἐφευγον ἐντρομοί.

Καὶ τὶ νὰ περιγράψω καταλεπτῶς τοὺς πει-
ρασμοὺς ὁποῦ ἐλάμβανε καθ' ἐκάστην ὁ Ὅσιος
ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαδόλου·
Τοῦτο λέγω μοναχά, διὰ νὰ καταλάβετε τὴν
πολλὴν του καρτερίαν καὶ ὑπομονὴν, ὅτι ἠγω-
νίζετο νὰ μιμηθῇ τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους προ-
πάτορας κατὰ μὲν τὰ πάθη τὸν Ἰωβ, κατὰ δὲ
τοὺς πειρασμοὺς τὸν Ἰωσήφ, καὶ τοὺς ἄλλους
κατ' ἄλλον τρόπον, τὸ κατὰ δύναμιν. Πρὸ παν-
των δὲ εἶχεν ἀποκτήσῃ ὁ Μακάριος τὴν μακα-
ρίαν ταπείνωσιν, καὶ ποτε δὲν ἠθέλησε νὰ φορέ-

ση λαμπρά φορέματα, με ὅλον ὁποῦ ἐκατάγονταν ἀπὸ γένος λαμπρὸν καὶ πλούσιον· ἀμὴ πάντοτε ἐφοροῦσεν ἓνα εὐτελὲς καὶ τρίχινον ἱμάτιον με μεγάλην ταπείνωσιν. Ὅθεν πολλάκις, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει ἀσκήσαντος, ἐθαύμαζον βλέποντες τὴν μεγάλην ταπείνωσιν ὁποῦ εἶχεν ὁ Ὅσιος Νικάνωρ εἰς τὰ φορέματα. Διὰ το ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ὅσιος Διονύσιος· « βλέπετε » Ἀδελφοί, μέγαν θησαυρὸν κρύπτει ὑποκάτω » ἐκεῖνο τὸ εὐτελὲς τριβώνιον. Ταῦτα ὡς ἤκουσαν περὶ τοῦ Ὁσίου Νικάνωρος δύο τινὲς πλούσιοι Χριστιανοὶ καὶ μαθόντες ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου, ἐπῆγαν δρομαῖοι εἰς τὴν σκῆτην του, θέλοντες νὰ ὑποταχθῶν εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ Ὅσιος, Νικάνωρ προγινώσκωντας ἐκ Θείας χάριτος τὸν ἐρχομὸν τους, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Κελλίον του, καὶ τοὺς ὑπεδέχθη φιλοφρόνως, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς. « Τὶ πρὸς ἐμέ τὸν εὐτελεῖ τοῦ δεσπότου » Χριστοῦ δούλον ἦλθετε Τέκνη, ἀφέντες τὸν » πολὺν ἐν ἀρετῇ Διονύσιον; Δὲν ἔχει τοῦτο » τὸ εὐτελὲς μου ἱμάτιον καμμίαν ἀρετὴν κε- » κρυμμένην, ὡς παρ' ἐκείνου ἤκουσατε μόνον » ὑπάγετε πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὄντως Ὅσιον, καὶ » ἐνάρετον. Ταῦτα εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ὅσιος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Κελλίον του, ἐκλείσει τὴν θύραν. Οἱ δὲ ἴσταντο ἔξω, καὶ τὸν ἐπαπα-

καλοῦσαν μετὰ δακρύων νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ, καὶ νὰ τοὺς κουρεύσῃ τὸ συντομώτερον. Βλέπωντας οὖν ὁ Ὅσιος τὴν πολλὴν ὑπομονήν, καὶ τὸν ἔνθεον πόθον τους, ἤνοιξε τὴν θύραν, καὶ τοὺς ὑπεδέχθη, καὶ τοὺς ἐδίδαξεν ἱκανῶς ὅλα τὰ τῆς μοναδικῆς πολιτείας, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τοὺς ἐνδύσε τὸ Ἅγιον σχῆμα· καὶ τοὺς εἶχε πάντοτε μεθ' ἐαυτοῦ ἀγωνιζομένους τὸν καλὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτον ἀδύνατον νὰ κρύπτεται ἡ ἀρετὴ τοιοῦτου φωστῆρος, ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ δι' αὐτοῦ καὶ ἄλλους πολλοὺ. Καὶ διὰ τοῦτο μίαν νύκτα καθὼς προσήχετο ὁ Ὅσιος μετὰ πολλῶν δακρύων ἐμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ, ἤκουσε φωνὴν γλυκυτάτην ἐκ τῆς Εἰκόνης, λέγουσαν· « Νικάνωρ ἀνάστητα- » χέως εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ὄρους, καὶ ἐκεῖ » θέλεις εὑρεῖ τὴν Εἰκόνα μου ἐν τῇ γῇ κε- » κρυμμένην, καὶ κτίσον Ἐκκλησίαν ἐκεῖ εἰς » τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ Κελλία, ὅτι λαὸν θέλεις » μοῦ ποιμάνει περιούσιον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὅσιος, ἐσηκώθη το πρῶτ', καὶ λαβὼν τινὰς μαθητάς, ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, καὶ ἐκεῖ εὑρε πεπαλαιωμένον καὶ χαλασμένον θεμέλιον, καὶ τόπον δυσβάτον, καὶ δάσος βαθύ. Ὅθεν κόπτωντας τὰ δένδρα, ρίπτωντας τοὺς λίθους, σκάπτωντας τὰ πεπαλαιωμέ-

να ἐκεῖνα θεμέλια, εὔρε τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς θησαυρόν πολύτιμον, ἐν τῇ γῇ κεκρυμμένην· τὴν ὁποίαν λαβὼν εἰς χεῖρας μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς, ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ὁποῦ τὸν ἡξίωσε νὰ εὕρῃ τοιοῦτον μέγαν θησαυρόν. Καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς παραλαβὼν τέκτονας ἐπιδεξίους, ἔκτισε τὴν σεβασμίαν Μονὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, με παρακλήσια ὠραῖα, με πύργους στερεοὺς, με θαυμαστά κελλῖα, με τραπεζαρεῖον εὐμορφον, καὶ με ἄλλα ἀξιέπαινα οἰκοδομήματα, καθὼς ἕως τὴν σήμερον φαίνονται. Εἰς τὰ ὁποῖα ὅλα συνεκοπίαζε καὶ αὐτὸς καὶ ἐδούλευεν ἀντάμα με τοὺς τέκτονας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου· τὸ ὁποῖον διὰ νὰ τὸ αὐξήσῃ περισσότερο, ἐπεμελήθη ὁ Μακαριος, καὶ ἔκτισε καὶ ἄλλας πολλὰς οἰκοδομὰς ἕξωθεν τοῦ Μοναστηρίου διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀδελφῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελειώθη τὸ σεβασμιον Μοναστήριον, τότε καθ' ἐκάστην ἔτρεχε πλῆθος Χριστιανῶν ἀπὸ διαφόρους τόπους. Ἄλλοι μὲν διὰ νὰ μονάσωσιν ἐκεῖ, ἕτεροι δὲ διὰ νὰ λάβωσι τὴν εὐλογίαν του, καὶ ἄλλοι διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν γλυκυτάτην καὶ ψυχωστικὴν διδασκαλίαν του· καὶ ἕκαστος ἐλάμβανε τὸ προσφυές ἀντίδοτον πάσης ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀσθενείας. Διότι ὁ Ἅγιος, ὅχι μοναχὰ με ψυχοφελῆ λόγια τοὺς

ἐσυμβούλευεν, ἀλλὰ καὶ με διαφόρους ἰατρείας τοὺς εὐεργετοῦσε, τινὰς μὲν ἰατρεύοντας με μοναχὴν τὴν ἀφὴν τῆς ἀγίας του δεξιᾶς, ἄλλους δὲ με τὸ ἐγγίξιν τῆς ράβδου του, καὶ ἄλλους με μοναχὸν τὸν λόγον μερικοὺς ὀγλίγωρα, καὶ μερικοὺς ἀργοπορινὰ, κάθε ἓνα καθὼς ἀπῆτει ἡ πίστις του καὶ ἡ μετάνοια· καὶ ἦτον ὁ Ἅγιος κοινὸς εὐεργέτης καὶ ἰατρός ἀμισθος, γινόμενός εἰς ὅλους μεταδοτικὸς διὰ τὴν τῶν πολλῶν ψυχικὴν ὠφέλειαν.

Οὕτω μὲν οὖν ἐναρέτως καὶ Ἀγγελικῶς ἐπολιτεύθη ὁ Ὅσιος ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς του με τόσους κόπους καὶ ἀγῶνας ἀσκητικοὺς ἐτελείωσε τὸν δρόμον τῆς παροικίας του. Οὕτως ὁσίως καὶ θεοφιλῶς εὐηρέστησε τῷ Θεῷ, ἕως οὗ ἔζη εἰς τούτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν. Ὅταν δὲ ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀξίαν ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων του, τότε ἐκ Θείας χάριτος ἐπρογνώρισε καὶ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεώς του. Καὶ συνάξας ὅλους τοὺς μαθητάς του, τοὺς εἶπεν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας τελειώνει ὁ δρόμος τῆς ζωῆς του, καὶ ὑπάγει πρὸς τὸν ποθούμενον. Ἐκεῖνοι δὲ ὡς ἤκουσαν, ἄρχισαν νὰ κλαίουں, καὶ νὰ ὀδύρωνται τὴν ὑστέρησίν του ἀπαραμύθητα, ὀλοφυρόμενοι τὴν ὀρφανίαν τους.

Ὁ δὲ Ἅγιος τοὺς ἐπαραμύθει με λόγια συμβουλευτικά, καὶ παραμυθητικά, λέγωντας πρὸς αὐτοὺς. Μὴ λυπεῖσθε τέκνα μου ἀγαπητά διὰ τὸν θάνατόν μου, διότι τοῦτο τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ποτήριον εἶναι κοινόν, καὶ δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸ ἀποφύγῃ τις. Μόνον σὰς συμβουλεύω νὰ φυλάξετε ἀμετασάλευτα, ὅσα διαλαμβάνει ἡ διαθήκη μου, ἀνίσως ἀγαπᾶτε τὴν σωτηρίαν σας· νὰ πολιτεύεσθε κοινοβιακῶς εἰς ὅλα τὰ πράγματά σας· νὰ ἔχετε πρῶτον μὲν τὴν εἰς Θεὸν ἀγάπην καὶ εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν εἰς ἀλλήλους ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν. Νὰ φυλάξετε ἀκριβῶς τὴν παράδοσιν τῶν Ἀγίων Πατέρων, ὅσα περὶ Πίστεως καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς ἔγραψαν, καὶ ὅσα τὸ Τυπικὸν τοῦ Ἀγίου Σάββα τρανῶς διακελεύεται περὶ Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, καὶ περὶ ἀρετῆς. Γυναῖκα ποτὲ μὴ δεχθῆτε εἰς τὸ Μοναστήριον, εἴτε καλιγραία εἶναι, εἴτε κοσμικὴ, ἢ Βασιλέως Μήτηρ, ἢ Βασίλισσα, οὔτε παιδὶ νέον καὶ ἀγένειον. Ποτὲ νὰ μὴ χειροτονήσεται Διάκονον, ἢ Ἱερέα ἀνάξιον· ὅτι ἄλλο δὲν παραργίζει τόσον τὸν Θεόν, ὅσον ὁ ἀνάξιος Ἱερεὺς. Ἐάν ποτὲ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ τις ἀξίος ἀπὸ τὸ αὐτὸ Μοναστήριον νὰ γένῃ Ἡγούμενος, ὑπάγετε εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Βαρλαάμ, καὶ ἐρευνήσατε ἐκεῖ τινὰ ἀξίον. Εἰ δὲ πάλιν δὲν εὔρητε καὶ ἐκεῖ,

ὑπάγετε εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Βερρόιας, εἰς τὸ Κτήριον τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ καὶ συνασκητοῦ Διονυσίου, καὶ ζητήσατε μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ δεήσεων κἀνένα ἀξίον ὑποκείμενον, διὰ νὰ προχειρίσετε Ἡγούμενον. Εἰ δὲ τέλος πάντων δὲν εὑρεθῇ οὐδὲ ἐκεῖ πρόσωπον ἀξίον λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, γινέσθω καὶ ὅποιος ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα· πλὴν ἔστω εὐλαβὴς, καὶ σώφρων, καὶ ἀξίος Ἱερεὺς. Πρὸς τοῦτοις, νὰ μὴν ἔχῃ ἄδειαν τις ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς Μοναχοὺς νὰ πηγαίνῃ εἰς τὰς πανηγύρεις τῶν κοσμικῶν· διότι ὁ Θεὸς νόμος προστάζει οὕτως· Ἀβδᾶν εἰς λιτὴν κοσμικοῦ καθίσαντα, ὡς νεκρὸν λογίζεται αὐτὸν ὁ Θεός. Ἀργὸς νὰ μὴ κάθεται ποτὲ τις, ἀλλ' ἢ νὰ προσεύχεται εἰς τὸ Κελλίον του, ἢ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς θεοπνεύστους γραφάς, ἢ νὰ ἐργάζεται, ὁ μὲν ἐν ἀμπέλῳ, ὁ δὲ ἐν Κήπῳ, καὶ ἄλλος εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν. Διότι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει. Μηδεὶς ἀργὸς ἐσθιέτω. Ποτὲ τις ὧ τέκνα μου ἀγαπητά, νὰ μὴν ἔχῃ σακοῦλι χωριστόν τοῦ Ἡγουμένου, μηδὲ νὰ ἔχετε πρὸς ἀλλήλους μνησικακίαν, καταλαλιάν τε, καὶ ἔχθραν. Μηδὲ νὰ σηκώσῃ ὁ ἕνας χέρι κατὰ τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ νὰ ἔχετε πάντοτε ἀγάπην, ὑπομονήν, καὶ ταπείνωσιν. Εἰ δὲ τις δὲν ἤθελε φυλάξῃ αὐτὰς τὰς παραμικράς μου

παραγγελίας, ἃς διωχθῇ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ὡς ψωριάριον πρόβατον, διὰ νὰ μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τὴν ψώραν του καὶ τὰ λοιπὰ πρόβατα τῆς τοῦ Χριστοῦ μάνδρας. Ἐὰν δὲ ποτὲ συμβῇ καὶ σκανδαλισθῇ ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον, ἃς φιλιόνεται πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, διὰ νὰ μὴ μένουν εἰς ἔχθραν, καὶ εὖρη χώραν ὁ διάβολος, καὶ τοὺς ρίψῃ εἰς μεγαλύτερα ἀνομήματα. Οἱ γέροντες καὶ προκομμένοι εἰς τὰ Θεία, καὶ πρακτικοὶ εἰς τὰ πάντα, ναυθετεῖτε τοὺς ἀμαθεῖς καὶ νέους. Οἱ νέοι πάλιν ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ ἀκούετε μὲ προσοχὴν καὶ ἀγάπην τὰς νοιθεσίας τους. Καὶ ἐὰν ταῦτα ὅσα σᾶς εἶπα, καὶ ὅσα γράφω εἰς τὴν διαθήκην μου φυλάξετε, θέλετε ἀζιωθῇ τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, νὰ εὐφραίνεσθε μετὰ δικαίων. Εἰ δὲ καὶ δὲν τὰ φυλάξετε, θέλετε λάβῃ τὸν μισθὸν τῆς παρακοῆς, νὰ τιμωρῆσθε εἰς τὴν αἰώνιον Κόλασιν. Αὐτὰ λοιπὸν καὶ ἄλλα περισσότερα ἐδίδασκεν ὁ Ὅσιος τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἐπαρηγοροῦσε νὰ μὴ λυποῦνται διὰ τὸν θάνατόν του. Τῇ δὲ ἑκτη τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἐσυναχθισαν πολλοὶ Χριστιανοὶ εἰς τὸ Μοναστήριον, ἓνα μὲν διὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἄλλο δὲ διὰ νὰ λάβουν εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Ὅσιον. Ο ὁ δὲ Ὅσιος τοὺς ὑπεδέχθη πατρικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν

τῆς Θείας Λειτουργίας τοὺς ἐφίλευσε πλουσιοπαρόχως, καὶ τοὺς ἐξαπέστειλε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐμῶκεν εἰς τὸ Κελλίον του, καὶ εὐθὺς τὸν ἐκურίευσεν πυρετός, καὶ ἔκειτο πλαγιασμένος εἰς τὴν κλίνην του. Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἡμέρᾳ ἠγέρθη τὸ πρωῒ, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Κυριακόν, καὶ ἱεουργήσας, ἐκοινώνησε τὰ ἄχραντα Μυστήρια. Καὶ ἐξελθὼν μετὰ τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν, εἶπε πάλιν πρὸς τοὺς μαθητάς του· Ἦλθε τώρα ἡ ὥρα τέκνα μου διὰ νὰ πηγαίνω πρὸς τὸν ποθούμενον Δεσπότην μου. Ἰσεῖς δὲ εἰς τὸ ἐξῆς ἀγωνισθῆτε ὅσον δύνασθε, νὰ φανῆτε εὐάρεστοι εἰς τὸν Θεόν, καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς κυβερνᾶ πάντοτε πνευματικᾶ καὶ σωματικᾶ, ἐὰν ἔχετε εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν ἐλπίδα σας. Καὶ μὴ λυπεῖσθε πῶς ἐγὼ χωρίζομαι σωματικῶς ἀπὸ εσᾶς, διότι πνευματικῶς ποτὲ δὲν θέλω ἀποχωρισθῇ. Καὶ ἐὰν εὕρω παρρησίαν πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν ὁ ἀνάξιος, δὲν θέλω παύσῃ, ὅπου νὰ δέωμαι τῆς Βασιλείας του διὰ τὴν σωτηρίαν σας.

Ταῦτα εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἅγιος καὶ εὐχόμενος, καὶ εὐλογῶν τοὺς περιστώτας πάντας Μοναχοὺς τε καὶ Λαϊκοὺς, καὶ πλαγιάσας ἐπὶ τῆς κλίνης του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ κατὰ τὸ ἀνιθ'. ἔτος, ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, Ζ'. Καὶ τὴν μὲν μακαρίαν αὐτοῦ ψυ-

χὴν λαβόντες οἱ Ἅγιοι Ἀγγελοι μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων καὶ Δικαίων, τὴν ἐπῆξαν εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ μετ' ὑμῖν καὶ δοξολογίας. Τὸ δὲ πανίερον κύτου καὶ σεβάσμιον Δεῖψανον ἐν ταφίασαν εὐλαδῶς, μετ' ὑμνωδίας καὶ δάκρυα, εἰς τὸ Παρακλήσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου. Τὸ ὁποῖον καθ' ἐκάστην ἄπειρα θαύματα ἐκτελεῖ εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διαμένει παντοδαπῶν νοσημάτων ἀλεξιτήριον, καὶ πηγὰς ἱαμάτων βρῦει τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῷ προστρέχουσι. Διότι τοιούτῳ τρόπῳ οἶδε δοξάζειν ὁ Θεὸς τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας· τὰς μὲν Ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς νὰ συναριθμῇ μετὰ τὰς αὐλούς οὐσίας τῶν Ἀγγέλων, τὰ δὲ σεβάσματα αὐτῶν Δεῖψανα νὰ τὰ ἀποδείχῃ πηγὰς ἱαμάτων, καὶ νόσων πολυτρόπων φυγαδευτήρια. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄπειρα θαύματα ἐτέλεσε, καὶ τελεῖ καθ' ἐκάστην τὸ ἀγιώτατον Δεῖψανον τοῦ Θαυματουργοῦ Νικάνορος· ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἀφίνοντας τὰ πολλὰ διὰ συντομίαν, θέλω διηγηθῆ μερικὰ, ὅσα ἔκαμεν εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν μεγάλην ἀρετὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴν παρρησίαν ὅπου ἔχει εἰς τὸν Θεόν.

Εὐρίσκοντο ποτὲ εἰς ἀπορίαν χρημάτων οἱ τοῦ Μοναστηρίου Πατέρες, διὰ νὰ πληρώσωσι

τὰ βαρύτερα χρέη ὅπου δοκιμάζουν ἀπὸ τοὺς μισοθεοὺς Ἀγαρηνοὺς· καὶ μὴν ἔχοντες ἐλπίδα βοηθείας ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἔκριναν ἅπαντες, κοινῇ γνώμῃ, νὰ εὐγαλῶσι τὸν μέγαν ὄντως καὶ πολυτιμον θησαυρον τὴν πάνσεπτον λέγων καραν τοῦ Ὁσίου Νικάνορος, νὰ ἀπελθῶσιν εἰς τὰ Σέρβια, ἐπειδὴ τότε διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας εἶχεν ἀκολουθήσῃ φθοροποιᾷ Πανοῦκλα εἰς ἐκείνην τὴν πολιτείαν· καθ' ἓνα μὲν τρόπον νὰ ἐλευθερώσῃ ὁ Θεὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν πανολευραν ἐκείνην νόσον, διὰ πρεσβειῶν τοῦ δούλου αὐτοῦ Νικάνορος· κατ' ἄλλον δὲ, νὰ προσπαθῇ καὶ τὸ Μοναστήριον διὰ τῆς των Χριστιανῶν ἐλεημοσύνης. Καὶ ὁμολογῶντες τὴν Ἀγίαν Καραν οὐο εὐλαδεῖς Ἱερομοναχοι, ὁ Πανοσιωτατὸς Ἡγούμενος κύρ Δαβιδ, καὶ ὁ Πνευματικὸς Νεοφυτὸς, ἐμίσευσαν ἀπὸ το Μοναστηριον μετὰ τῆς συνόδου αὐτῶν, καὶ το ἑσπέρας ἐφθασαν, Θεοῦ βοηθούντος, εἰς ἓνα χωρίον ὀνομαζομενον Καισαριαν· τοὺς ὁποίους ἀπαντήσας εἷας Χριστιανὸς εὐλαδὴς Νικολαὸς τοῦνομα, τοὺς ὑπεδέχθη χαροποιῶς εἰς τὸν οἶκον του, καὶ τοὺς ἐφιλοξενήσε Ἀβραμιαίως. Τὸ δὲ πρῶτ' τοὺς ἐπαρακάλεσε νὰ φαλλῶσιν Ἀγιασμον εἰς τὸν οἶκον του, καὶ αὐτὸς πηγαίνωντας ἔδωκεν εἶδησιν εἰς τοὺς γειτονοὺς του, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ ἀγιασθῶν, καὶ νὰ

ἀσπασθοῦν τὴν σεβάσμιον τοῦ Ἀγίου Κάραν. Ὅθεν οἱ μὲν Ἱερομόναχοι βλέποντες τὴν εὐλάβειαν τοῦ Νικολάου, ἄρχισαν νὰ ψάλλωσι τὸν Ἀγιασμόν. Οἱ δὲ λαοὶ ὡς ἤκουσαν, ἔδραμον μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, καὶ ἡσπάζοντο πανευλαβῶς τὴν πύσσεπτον Κάραν. Ἀνάμεσα δὲ εἰς ἐκείνους ἐπλησίασε καὶ μία Κόρη ἄσεμνος καὶ ἀκαθαρτος, νὰ ἀσπασθῇ τὴν Ἀγίαν Κάραν, καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ὡς ἀποθαμένη· τὸ ὁποῖον βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, ἔλαβαν μέγαν φόβον καὶ τρόμον, καὶ ἐρράντιζαν μὲ νερόν τὴν Κόρην νὰ σηκωθῇ. Ὅθεν μετὰ πολλὴν ὥραν ἠγέρθη ὀλίγον, καὶ ἐκάθισε, καὶ τὴν ἐρωτοῦσεν ἡ μήτηρ της νὰ τῆς εἰπῇ τὴν αἰτίαν. Ἡ δὲ Κόρη μὲ φόβον πολὺν ἀπεκρίθη, λέγουσα· Ἐγὼ ὡς ἐπλησίασα νὰ ἀσπασθῶ τὴν Κάραν τοῦ Ἀγίου, ἐφάνη μοι ἐκεῖ ἓνας Καλόγερος κοκκινογένης, καὶ μὲ ἐκτύπησεν ἓνα ράπισμα εἰς τὸ πρόσωπον λέγωντάς μοι μετὰ πολλοῦ θυμοῦ. Ἐγὼ τὴν ὥραν ταύτην ἤθελα, πάντολμε, νὰ σὲ θανατώσω, ἐπειδὴ οὕτως ἐρρύπωμένη καὶ ἀκαθαρτος ἐτόλμησας νὰ μοὶ ἐγγίσης, ἀλλὰ πάλιν διὰ τὴν πολλὴν εὐλάβειαν τοῦ πιστοῦ μου τούτου Νικολάου χαρίζω σοι τὴν ζωὴν καὶ πρόσεχε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ πλησιασῇς ἀναξίως τοῖς Ἱεροῖς, διὰ νὰ μὴ πάθῃς καὶνένα χειρότερον. Ταῦ-

τα ἀκούσαντες οἱ περι-στῶτες, ἐθαύμασαν, καὶ ἔδωσαν δοξάν τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ, καὶ τῷ Θαυματουργῷ Νικάνορι.

Ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Πατέρες ἐκεῖθεν ἐπήγειναν κατὰ τὸν σκοπὸν τοὺς εἰς τὰ Σέρβια· καὶ κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ὑπήντησε ἓνας ὑπηρέτης τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τῆς τῶν Σερβίων Ἐκκλησίας, Ζαχαρίου τοῦ θεοφιλοῦς ἀνδρός. Καὶ μαθὼν παρὰ τῶν Πατέρων τὰ περὶ Ἀγίου, ὑποστρέφωντας ἀνήγγειλε τὴν ὑπόθεσιν τῷ Ἀρχιερεῖ. Ὅστις ἀκούσας ἐθυμώθη πρῶτον κατὰ τῶν Ἱερομονάχων, καὶ ἤθελε νὰ τοὺς ἀποδιώξῃ, μὴ πιστεύοντας τὰ ὅσα ἔλεγον περὶ τοῦ Ἀγίου· ἐπειδὴ καὶ δὲν ἦτον ἀκόμη γνωστὰ εἰς ὅλους. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐρευνήσας ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ βεβαιωθείς παρὰ τῶν ἀξιόπιστων Χριστιανῶν τὰ θαύματα τοῦ Ἀγίου, καὶ μάλιστα πιστωθεὶς διὰ τοῦ Συγγελιώδους γράμματος τοῦ Μοναστηρίου, μετέτρεψε τὸν θυμὸν εἰς ἡμερότητα, καὶ ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τοὺς Πατέρας νὰ ψάλλουν ἀκωλύτως Ἀγιασμοὺς εἰς ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν του. Καθὼς λοιπὸν ἔκαμαν ἀρχὴν οἱ Πατέρες νὰ ψάλλουν Ἀγιασμοὺς εἰς τὰ Σέρβια, ἄρχισε νὰ τρίβῃ καὶ τὸ Κιβώτιον, ὅπου εἶχε τὴν Κάραν τοῦ Ἀγίου. Καὶ τοῦτο ἔγινε καὶ ἅπαξ, καὶ δις, καὶ πολλά-

κίς· καὶ ἀποροῦσαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ τοιοῦτον τεράστιον. Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐγνώρισαν τὴν τοῦ Ἀγίου Θαυματουργίαν. Διότι ὅσον ἔτριξε τὸ Κιβώτιον, τόσον ἡ λοιμώδης καὶ φθοροποιὰ νόσος ἐξωστρακίζετο ἀπὸ τὴν Πολιτείαν. Καὶ ἀνάμεσα εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν ἡλευθερώθησαν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸν αἰφνίδιον ἐκείνον, καὶ φοβερὸν θάνατον τοῦ λοιμοῦ, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον.

Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα βλέποντες οἱ Ἀγαρηνοὶ ὠργίζοντο, καὶ μαγείαν τὴν τοῦ Ἀγίου Θαυματουργίαν ὠνόμαζον οἱ ἄφρονες. Ὅθεν ἀπεφάσισαν δύο πάντολμοι Γιανίτζαροι, ὑπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν διαδόλου παρακινούμενοι, διὰ νὰ πιᾶσιν τοὺς Πατέρας ὅταν περιέρχωνται τὰ σοκκάκια, νὰ τοὺς πάρουν τὴν Ἀγίαν Κάραν, καὶ νὰ τὴν συντρίβουν ἐπάνω εἰς τὰς πέτρας. Οἱ μὲν οὖν ἀσεβεῖς ταῦτα κατὰ τοῦ Ἀγίου κακῶς ἐμελέτησαν. Ὁ δὲ καρδιογνώστης Θεός, ὅπου δοξάζει τοὺς δούλους του, καὶ φυλάττει τὰ ἅγια αὐτῶν Λείψανα ἀβλαβῆ, τί ἐποίησέν; ἐξαπέστειλεν εἰς ἐκεῖνους τοὺς ἄφρονας ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἀπὸ πανούκλαν ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ ἕνας ἀπὸ ἐκεῖνους ὁμοῦ μετ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κατηραμένου οἴκου του. Εἰς δὲ τὸν ἄλλον

ἐφάνη ὁ Ἅγιος ἐν ὄραματι, καὶ λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· τί ἦτον τὸ πονηρὸν ὅπου κατ' ἐμοῦ ἐμελέτησας νὰ πράξης ὁμοῦ μετ' ὁμολογῶν σου, πάντολμοι; Ἐγὼ ἔλαβον παρὰ Θεοῦ θέλημα νὰ σὲ θανατώσω τὴν νύκτα ταύτην, ὡς καὶ τὸν παράφρονα φίλον σου· ἀλλὰ πάλιν σὲ ἐλέησα, διὰ νὰ γένῃς κῆρυξ τῆς ἐδικῆς σου σωτηρίας, καὶ τῆς συμφορᾶς τοῦ συντρόφου σου. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ ἤκουσεν ὁ ἄτεδός, εὐθύς ἐντρομος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην του, καὶ ἐδέετο τοῦ Ἀγίου νὰ τοῦ συγχωρήσῃ τὸ πταίσimon. Καὶ τὸ πρῶτ' ἐξῆλθε, καὶ ἔλεγε παρρησίᾳ τοῖς πᾶσιν ὅσα κατ' ὄναρ ὁ Ἅγιος τοῦ εἶπε, καὶ ὅσα αὐτὸς μετ' ὁμολογῶν τοῦ ἐμελέτα νὰ πράξῃ κατὰ τῆς σεβασμίας τοῦ Ἀγίου Κάρας.

Αὕτῃ λοιπὸν εἶναι, ὃ φιλοακροάμονες Χριστιανοὶ, ἡ Ἀγγελολίμητος, καὶ θαυμαστή πολιτεία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νικάνωρος, καθὼς ἐγὼ σήμερον μετ' ὁμολογῶν τὴν ἐπερίγραψα. Οὕτω Θεοφιλῶς ἠγωνίσαστο, καὶ κατεπάλεσε τὸν νοητὸν δράκοντα· οὕτω καὶ ἐδοξάσθη παρὰ Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τὸν τῆς νίκης στέφανον. Τοιαύτην παρρησίαν εὑρε πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀσκητικούς του ἀγῶνας, εἰς τόσον ὅπου πάντοτε βρῦει πηγὰς ἰαμάτων, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως

αὐτῷ προστρέχοντας. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὁποῦ ἡ-
ξιώθημεν σήμερον νὰ ἀκούσωμεν τὴν θεάρεστον
αὐτοῦ πολιτείαν, ἃς τὸν ἐγκωμιάσωμεν τὸ
κατὰ δύναμιν, ὡς νικητὴν τοῦ μισοκάλου ἐχ-
θροῦ. Ἄς πανηγυρίσωμεν τὴν χαρμόσυνον Ἑ-
ορτὴν τοῦ μέ ὕμνους καὶ δοξολογίας· καὶ ἃς
ἀγωνισθῶμεν νὰ τὸν μιμηθῶμεν, εἰς τὴν κατὰ
Θεὸν πολιτείαν, ὅσον δυνάμεθα· ἵνα καὶ ἡμεῖς
τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας ἀξιώθωμεν. Χάρι-
τι καὶ φιλανθρωπία τοῦ ἀναρχοῦ Πατρὸς, καὶ
τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ τοῦ ὁμοουσίου Πνεύ-
ματος, τῆς ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.
Ἡ πρέπει κράτος, καὶ τιμὴ, εἰς τοὺς ἀπεράν-
τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Μιμησάμενος μακάριε τὸ ἀπλαστον, Μω-
σέως τοῦ θαυμαστοῦ, γέγονας ἀληθινός, ποιμὴν
καὶ διδάσκαλος, τῶν προστρέχόντων σοι· καὶ
ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἀναδέδειξαι, νι-
κήσας καρτερικῶς, δράκοντα τὸν πονηρὸν, καὶ
νίκης ἀπείληφας, στέφος ἀμάραντον, καὶ πα-

ρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων
σου τὴν Μνήμην.

Η· Σεπτὴ καὶ Θεία Κάρα σου Πανόλβε,
θαυμάτων ἐπλησε, τὴν Οἰκουμένην πολλῶν καὶ
πάσης κακώσεως σώζει τοὺς κάμνοντας, καὶ
κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θε-
ὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία σου Θεόνυμφε Θεὸν γάρ
ἔτεκες σεσαρκωμένον ἐν γῇ, φθορᾶς τὸ ἀνθρώ-
πινον γένος λυτρώσασθαι ᾧ κραυγάζομεν· ὁ
τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξδὴ, η' Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Η· βέβηλος Κόρη Θεοφόρε, ἀσέμνως τῇ
Θείᾳ Κάρᾳ σου ἐγγίσασα, ταύτην κατασπᾶσα-
σθαι· ῥάπισμα ἐδέξατο, τὴν παρεῖαν Μακάριε,
φάλλειν μὴ θέλουσα· τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψαῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν ὠκοδόμησας ἐκ βάθρων, Χοιστῷ τῷ
Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν· τούτου γάρ τὴν πάνσε-
πτον, εὖρες παναοδιμε, ἐν γῇ Εἰκόνα Ὅσιε, ᾧ
καὶ ἀνέκραζες· τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παράλυτον ἔσφιγξας τῷ λόγῳ. Αἰμόρρουν ἀφῇ κρασπέδου ἐθεράπευσας, ὥσπερ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· τούτου γὰρ τοῖς ἵχνεσι, θερμῶς κατηκολούθησας, καὶ ἀνεκραύγαζες τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγγελίας θησαύρισμα ὑπάρχεις, καὶ στάμνος χρυσῇ Παρθένε φέρουσα, Ἄρτον τὸν Οὐράνιον ἐν σῇ Γαστρὶ ἀμόλυντε· ὦ μελωδοῦντες ἅπαντες, θερμῶς κραυγάζομεν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ, θ'. Ἀπὸς Γηγενῆς.

Τέρπου Μοναστῶν, χορὸς καὶ εὐφράνθητι, ἰδοὺ γὰρ ἔλαμψε, σήμερον ἡ πάνσεπτος, τοῦ Θεοφόρου Μνήμη Νικάνορος· ὃν γεγηθότες ἁσμασιν ἐγκωμιάσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἐκδοήσωμεν· χαίροις Πάτερ πιστῶν ἡ εὐπρέπεια.

Εχει Οὐρανός, τὸ πνεῦμά σου Ὅσιε, τὸ ἱερώτατον. Γῇ δέ σου τὸ Δεῖφανον, θησαυρὸν μέγαν Πάτερ ἐκτέησατο, ἐν τῷ Ναῷ τηρούμενον,

ὃν σὺ ἀνήγειρας, ἡ δὲ Κάρα ἡ σεπτὴ σου νάματα, ἱαμάτων πηγάζει τοῖς κάμνουσι.

Ρῶσίν μοι ψυχῆς, παράσχου καὶ σώματος, Νικάνορ. Ὅσιε, τοῦτο τὸ ἐφύμνιον, μετ' εὐμενείας σοι προσφερόμενον, χαρμονικῶς Μακάριε ἀποδεχόμενος, καὶ πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, ταῖς πρὸς Κύριον Πάτερ πρεσβεΐαις σου.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ὁ Θεός, τὴν κληρονομίαν σου, πάσης κακώσεως, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς διανοίας μου διασκέδασον, πρεσβεΐαις τῆς Τεκούσης σε καὶ τοῦ Ὁσίου σου, καὶ εἰρήνην δώρησαι τοῖς δούλοις σου, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Οὗς ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτὶ φωτῶς ἐνεπλήσθης, τῆς Θείας φωτοφανείας, καὶ τοὺς τιμῶντας φωτίζεις, Υἱὸς φωτὸς χρηματίσας, τὴν φωτοφόρον σου Μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστώμεν στίχ. γ'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τοῦ Ἀγίου προσδόμοια, γ'.

ἦχος, δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ελάμψεν ἡ Μνήμη σου, ὡς ἄλλος ἥλιος

σῆρερον, καὶ τὴν Κτίσιν ἐφώτισεν, αὐγαῖς τῶν θαυμάτων σου, ἐνδόξε Νικάνορ, δεινῶν νοσημάτων, ἀποσοδοῦσα τὴν ἀχλὺν, καὶ εὐρωστίας φῶς τὸ γλυκύτατον, βραβεύουσα τοῖς κάμνουσι, καὶ τῷ Ναῷ σου προστρέχουσι, καὶ τὴν Θεῖαν σου Ὅσιε, ἐκτελοῦσι Πανήγυριν.

Νίκης τὸν φερώνυμον, τῶν Μοναστῶν τὸ ἀγλαΐσμα, τῶν Ὁσίων τὸ καύχημα, Πιστῶν τὸ προπύργιον, δεῦτε ἐγκωμίων, ἄνθεις ἀξίως, στέψωμεν πόθῳ οἱ Πιστοί, συμφώνως ἅπαντες ἀνακράζοντες· Νικάνορ παναοίδιμε, νικητικῶς ἀναδέδουσαι, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, δεξιᾷ τοῦ Παντάνακτος.

Κόσμον κατεφρόνησας, καὶ ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὸν Σταυρὸν Θεόφρον, ὃ τὴν τοῦ Βελιάρ, κάραν συνέτριψας στερεῶς, Θεῖα δυνάμει περιφρουρούμενος· καὶ γῆθεν πρὸς Οὐράνια, μετεβιδάσθης γηθόμενος, πρεσβευτῆς ἐτοιμότατος, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Σήμερον ἐπέλαμψεν ἡ τοῦ Θεοφόρου πανσεβάσμιος Μνήμη, τῇ ἐνδόξῳ συναστράπτουσα Μεταμορφώσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ὡς ἀστήρ γὰρ φαεινός, τῷ νοητῷ τῆς δικαιοσύνης

Ἡλίῳ, φαιδρῶς συνεξάνειλε, καὶ πάντων τῶν πιστῶν καταυγάζει τὰς διανοίας, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν τῶν ἀγώνων αὐτοῦ προσκαλούμενος· ὃν καὶ ἡμεῖς ἐν πίστει εὐφημήσωμεν, λέγοντες· Νικάνορ παναοίδιμε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων, καὶ ῥῦσαι κακώσεως πάσης τοὺς δούλους σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'.

Καὶ τοῦ Ἀγίου, ᾠδὴ 6. Ἀποστολοευαγγέλιον, ζῆτει τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου.

Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν Ὅσιον.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις, ἀπροσμάχητος βοηθός, ὁ θερμός προστάτης, τῶν σὲ προσκαλουμένων. Νικάνορ Μοναζόντων, δόξα καὶ στήριγμα.

Νίκης τὸν φερώνυμον οἱ Πιστοί, δεῦτε συνελθόντες, εὐφημήσωμεν ἐν ᾠδαῖς, καὶ στέψωμεν τοῦτον, στεφάνοις ἐγκωμίων. Νικάνορ ἐκβοῶντες, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Χαίραις τῶν Σερβίων ὁ ἱατρός, Γρεβενῶν τὸ κλέος, Οἰκουμένης ὁ βοηθός, χαίροις ὁ προστάτης, τῶν σὲ τιμώντων πόθῳ. Νικάνορ Καλλιστράτου, φωστήρ πολύφωτε

Ἔτερα εἰς τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ Κάραν.

Δεῦτε νῦν προσέλθωμεν οἱ Πιστοὶ, πίστει προσκυνοῦντες, τὴν σεβάσμιον καὶ σεπτὴν, Κάραν τοῦ Ὁσίου, καὶ πόθῳ ἀσπασθῶμεν, λαμβάνοντες τὴν ῥῶσιν, ψυχῆς καὶ σώματος.

Κάραν τὴν Ἀγίαν σου εὐλαβῶς, Νικάνορ τιμῶμεν, τὴν συντρίψασαν τοῦ ἐχθροῦ, κάραν καὶ λαβοῦσαν, τὸν στέφανον τῆς νίκης, καὶ πᾶσι χορηγοῦσαν, πιστοῖς ἰάματα.

Ἔτερον εἰς τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ Σιαγόνα.

Φύλαττε Νικάνορ τοὺς ὑμνητάς, καὶ προσκυνητάς σου τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν σεπτὴν Μάκαρ Σιαγόνα, καὶ λύτρωσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας ἡμᾶς τοὺς δούλους σου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.